



**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

18. De Imperatoribus Constantinopolitanis, Andronico iuniore & seniore,
quomodo senior Andronicus clamore hosti[um] perculsus, coram imagine
Deiparæ virginis prouolutus, mox præsentem virginis opem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

256 COLLATION. SACRAR.

desiderabat. Atque ut certior constaret fide apparitioni, eadem virgo Liberio Pontif. Max. nocte adstitit, & similia monita reperit magnō miraculo statim subsequente. Etenim in maximis illis caloribus, qui ardente canicula urbem infestare solent, nix copiosa & proufusa intempestiuā cecidit, partemque collis Aquilini contexit simulque locum ad structuram noui templi commodum demonstrauit. Atque hoc felix illius Ecclesiae principium fuit, quæ ceteris omnibus sub Maria nominata Romæ conditis præstat, & sancta Maria maioris titulo in hunc usq; diem decoratur. Ne opus est hanc apparitionem ab Antonino Alijsq; confirmatam ostendere, quam vniuersaliter festi celebratio, à niue nomen accipiente, totq; retinens sæculis, luculenter comprobata. Nicephorus Gregoras libr. 9. hist. Roman. & Protrus Canisius libro citato cap. 22. De Imperatoribus Constantinopolitanis Andronico iuniori seniori, quomodo senior Andronicus clamore illustrium perculsus, coram imagine Deipara virginis percolatus, mox presentem virginis opem posse senserit.

CAP. XVIII.

Q VVM iunior Andronicus, ut erat ministrum Constantinopolim' occupasset, in magnos angores suum ipsum, qui senior Andronicus dicebatur, venerandum certè senem, hac regni aff

statione, & insperata vrbis occupatione conicitur. Qui auus cum aduentantium hostium tumultum & clamorem praeter expectationem noctisensit, delecto profiliit perturbatissimus, presentum quod nec duces, nec milites ad defensio[n]e parati adcesserunt, ac ipse humana quidem opere prorsus destitutum cerneret. Habebat autem in Palatio secum eam, quam dixi Deiparae imaginem, ad quam in tanto discriminis libi configendum putauit, ut optatam & necessariam opem per Mariæ patrocinium diuinus impetraret. Itaque coram hac ipsa imagine tunc humili prostratus, magna[re] fiducia vix ardenter cum lachrymis obtestari pergit; ne virgo mater periclitantem se deserat, nouis suorum easibus miserum obiici sinat. Nec vana fuit obtestatio, sed subitam opem virgo attulit, ut omni metu, & periculo senior Andronicus liberaretur, suumque nepotem contra opem valde humanum statim experiretur. Is licet noua victoria clatus esset, tamen cum prius in palacium ingredetur, religione cōmotus, quoniam venerabilem Dei genitricis imaginem adesse cognouit, hanc imprimis veneratus accessit. De hoc eodem Andronico seniore idem Nicephorus Gregoras referit lib. 9. quod cum imminentे sibi propter frigiditatem & testaceorum usum morte, propter intempestivam noctem neminem reperiens, qui sibi dinamystria impertiret, omnibus circa palatium

258 COLLATION. SACRA.
latium portis clausis: surrexit, & gratias
Deo, & pro salute animi sui, cum multa
chrymis & genu flexionibus deprecatus es.
Deinde sacram Dei genitricis imaginem, quae
in sinu gestabat, loco diuinorum mysteriorum
in os inferuit, cumq; in lecto coasedisse, quod
usquam diluxisset, est defunctus.

Petrus Canisius ibidem ex signo & alijs historiis
de imagine B. virginis per Lucam Euangelistam
depicta, eademq; iussu Gregorij Magni Romani
supplicatione circumgestata, miraculoq; liber-
tione subsecuta.

CAP. XIX.

Gregorius cum saevissima pestis Roma
sauiret, ac multæ simulacrae calamitatis
accederent, religiosam in die resurrectionis
supplicationem instituit, & virginis Grego-
tricis imaginem in publicum effetti curauit,
piamque circumgestationem Deus pax
miraculo comprobavit. Etenim quacunq;
ferretur imago pestilentis cœli grauitas depa-
sa, & optata salubritas in vrbe consecutus
Vbi gratulantibus omnibus Deo, ecce iba
gelus, qui sanctam virginem his vocibus ex-
alo quoque alioqueretur: Regina cœli lætare, alleluia.
Quia quem meruisti portare, alleluia. Re-
texit, sicut dixit, alleluia. Quam oratione
similatque Gregorius coram audiuit, diu-
spiritu statim excitatus, eam in hunc modum
expluit: Ora pro nobis Deum, alleluia. Quod